

FAMILY FACTORS AND THEIR INFLUENCE TOWARD THE ELDERLY LEFT
BEHIND IN THAILAND

ANGSANA CHUCHUAY 5437723 CFHD/M

M.Sc. (HUMAN DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: WIMONTIP MUSIKAPHAN, Ph.D., BANYAT
YONGYUAN, Ph.D., KAEWTA NOPMANEEJUMRUSLERS, M.D.

ABSTRACT

This quantitative study is aimed to find located which family factors affect the elderly left behind in Thailand. The researcher used secondary data from the Project of Well-being Situation among Thai families conducted by the Thai Family Studies Association and the National Institute for Child and Family Development, Mahidol University, collected in 2011 that included 1,565 families. The data analysis was performed through the use of descriptive statistics which was composed of frequency, percentage, mean, standard deviation, cross tabulations, and Spearman - rank correlation coefficient.

The result revealed the factor that positively related to elderly being left behind was the level of violence in family ($r = 0.200$) was statistically significant at a level of 0.01. The negative factors related to being left behind of the elderly were the level of family relationship ($r = -0.076$) was statistically significant at a level of 0.01; the level of communication in family ($r = -0.052$) was statistically significant at a level of 0.05, and the number of closed neighbors ($r = -0.055$) was statistically significant at a level of 0.05.

KEY WORDS: FAMILY FACTORS/ BEING LEFT BEHIND/ELDERLY

83 pages

ปัจจัยครอบครัวที่ส่งผลต่อการถูกทอดทิ้งให้อยู่บ้านตามลำพังของผู้สูงอายุในประเทศไทย

FAMILY FACTORS AND THEIR INFLUENCE TOWARD THE ELDERLY LEFT BEHIND IN THAILAND

อังษณา ชูช่วย 5437723 CFHD/M

วท.ม. (พัฒนาการมนุษย์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: วิมลทิพย์ มุสิกพันธ์, Ph.D., บัญญัติ ยง่วน, Ph.D., แก้วตา นพมณีจำรัสเลิศ, M.D.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยครอบครัวที่ส่งผลต่อการถูกทอดทิ้งให้อยู่บ้านตามลำพังของผู้สูงอายุในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากโครงการสถานการณ์สุขภาพของครอบครัวไทย ดำเนินการโดยสมาคมครอบครัวศึกษาแห่งประเทศไทย ร่วมกับนักวิชาการสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล เก็บรวบรวมข้อมูล ในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 1,565 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตารางไขว้ (Cross Tabulations Table) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman - rank correlation coefficient)

ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการถูกทอดทิ้งให้อยู่บ้านตามลำพังของผู้สูงอายุ คือ ระดับความรุนแรงในครอบครัว ($r = 0.200$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการถูกทอดทิ้งให้อยู่บ้านตามลำพังของผู้สูงอายุ คือ ระดับสัมพันธภาพในครอบครัว ($r = -0.076$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ระดับการสื่อสารภายในครอบครัว ($r = -0.052$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และจำนวนเพื่อนบ้านที่สนิท ($r = -0.055$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05